

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 240.957 van 8 maart 2018
in de zaak A. 216.189/VII-39.413.**

In zake : 1. de BVBA NICODENT
 2. Vira DE BELS-RYABTSUN
 3. Nicolas DE BELS
 woonplaats kiezend te 8540 Deerlijk
 Hoogstraat 107

tegen :

het AGENTSCHAP VLAAMSE SOCIALE BESCHERMING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 juni 2015, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het Agentschap Zorg en Gezondheid van 21 april 2015 waarbij het bezwaarschrift van de verzoekende partijen tegen het opleggen van een boete aan derde verzoeker ongegrond wordt verklaard.

De verzoekende partijen vorderen eveneens het opleggen van een schadevergoeding tot herstel en een dwangsom.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.
De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 december 2017.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yasmine Vuylsteke, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van het beroep

3. Artikel 21, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973 (hierna: RvS-wet), bepaalt dat, wanneer de verzoekende partij de termijnen voor het toesturen van de memorie van wederantwoord of van de toelichtende memorie niet eerbiedigt, de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, nadat de partijen die daarom hebben verzocht gehoord zijn, zonder verwijl uitspraak doet “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”, hetgeen uiteraard impliceert dat de vordering als onontvankelijk wordt verworpen.

De vordering van een schadevergoeding tot herstel in toepassing van artikel 11bis van de RvS-wet en de vordering tot het opleggen van een dwangsom zijn, als accessoria van het beroep tot nietigverklaring, eveneens onontvankelijk.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

4. De verwerende partij vraagt dat de verzoekende partijen, op grond van artikel 30/1 van de RvS-wet, zouden worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding. Vermits de verzoekende partijen juridische tweedelijsbijstand genieten, dient de rechtsplegingsvergoeding op grond van artikel 30/1, § 2, tweede lid van de RvS-wet te worden herleid tot 140 euro.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 600 euro, elk voor een derde en een rechtsplegingsvergoeding van 140 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht maart tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Patricia De Somere,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys